

sentlig Indtægt, der kan være Spørgsmaal om faaet for Statskassen som for de omkringliggende Sogne, der ere 6 i Tal, og hvis Hartkorn tilsammen udgjør 746 Tønder. Dividerer man dette Tal med 6, bliver det 124 $\frac{1}{3}$ Tønde Hartkorn i Gjennemsnit, og Sjørring Sø alene vil ganske sikkert indtage ikke saa lidt mere Hartkorn end Gjennemsnittet af disse 6 Sogne. Jeg vil derfor tillade mig at opfordre den ærede Indenrigsminister til, at Søens Skuldsætning saafnart som muligt faaet af Hensyn til Statskassen som af Hensyn til de omkringliggende Sogne maa blive iværksat.

Da jeg har Ordet, skal jeg endvidere med Hensyn til Forslaget i dets Helhed tillade mig at bemærke, at det har undret mig ikke lidt, at jeg fra flere ærede Landssthingsmands Side har hørt udtale, at der ikke kunde være Tale om, at der skulde gjøres nogenformel Indvending imod Finantsloven, da Regeringen vil modtage den, som den foreligger. Jeg for mit Vedkommende kunde have mange væsentlige Indvendinger imod Lovforslaget at gjøre, og jeg skal ingenlunde glemme, og det er heller ikke glemt i Folket, at det Ministerium, der sidder, bærer Stempet af 12te April 1877. Derfor kunde der være saameget større Anledning til muligvis at tage alvorligt fat paa Forslaget.

Naben: Det er ikke min Hensigt at komme ind paa en mere vidtgaaende og udførlig Drøftelse af Finantslovsforslaget. Jeg tror ikke, at det i dette Dieblit vil føre til Noget. Ganste vist er jeg langtfra fornøjet med en hel Del af de Forandringer, der ere foretagne i det andet Thing. Jeg er saaledes ikke fornøjet med den Waade, hvorpaa man det ene Aar efter det Andet afspejler Universitetet og lader det forbruge af sin særlige Formue. Jeg er heller ikke tilfreds med den Waade, hvorpaa man har indskrænket Bygningen af nye Dølgsskibe paa Værftet. Jeg er i det Hele taget ikke tilfreds med de Indskrænkninger, man har gjort med Hensyn til Forsvarsvesenet; men det staar for mig saaledes, at man, efter at man har hørt den høje Regjerings Medlemmer udtale sig her i Thinget, og naar man endvidere kender den Luftning, der for Aiden søver over dette høje Thing, kan sige sig selv, at der denne Gang ikke vil blive foretaget nogen Forandring i Finantsloven. Jeg skal derfor som sagt afholde mig fra enhver yderliggaaende Drøftelse. En enkelt Bemærkning vil jeg dog tillade mig at gjøre overfor den høitærede Kultusminister. Han udtalte i det Foredrag, han holdt for et Par Dage siden, at Øffskolerne skulde oprette, hvad der var forsmøgt i Almueskolerne. Mange kom til Øffskolerne, som hverken kunne læse eller skrive. Det kan jeg nu ikke rigtig forstaa. Jeg mener ikke, at Elever, der hverken kunne læse eller skrive, egne sig til at optages paa Øffskolerne. Jeg

tror heller ikke, at det er Folkehøjskolerne Over at modtage saadanne Elever og lære dem at læse og skrive. Jeg vil ialtfald meget beklage, hvis det betydelige Statsstilskud, som vi give til uformuende Elever, skulde anvendes til at bringe Folk paa Øffskolerne, som hverken kunne læse eller skrive. Jeg tror imidlertid heller ikke, at der er Fare i saa Henseende, thi som bekendt uddeles disse Summer gennem Skoleraadene, og det er mig bekendt, at Skoleraadene, ialtfald i det Amt, hvorfra jeg er, forlange, at Vedkommende, der ansøge om en saadan Understøttelse, skulle indgive en selvskreven Ansøgning, og naar Skoleraadet faaer en saadan i sin Haand, kunne de ialtfald overbevise sig om, at Vedkommende kan skrive, og naar Vedkommende kan skrive, kan man vel ogsaa gaa ud fra, at han kan læse. Jeg ser altsaa en Betyrrelse i den Henseende i, at Bøbet uddeles gennem Skoleraadene. Det er imidlertid ikke for at gjøre dette Par Bemærkninger, at jeg har tilladt mig at tage Ordet. Det er en anden Sag, jeg vil tillade mig at tale om. Det angaar en Post paa Finantsloven, som findes under § 26, og den staar der som Nr. 3 under de Sager, der vedkomme Indenrigsministeren: Udgift i Genhold til Lov om Udstedelsen af ekstraordinære Hjemstedsbeviser af 9de Marts 1872 § 4 10,000 Kr. Jeg kunde nemlig meget ønske Bøbet paa denne Post forhøjet, forsaavidt der i det Hele taget vil blive gjort nogen Forandring paa Finantsloven. Da jeg jo nu imidlertid ikke tror — som jeg tidligere har udtalt, — at der vil blive gjort nogen Forandring paa Finantsloven, vil jeg benytte Leiligheden til ved disse Bemærkninger at gjøre en Hensigt og rette en Opfordring til den høitærede Indenrigsminister, om det ikke vilde være rigtig at udstede flere ekstraordinære Hjemstedsbeviser til Personer fra det afstaaede Hertugdømme, som maatte ansøge derom, end hidtil har været Tilfældet. Den høitærede Indenrigsminister har, efter min Mening, været alfor nøieregnende, gjort altsaa mange Vanskeligheder og havt altsaa mange Betænkninger med Hensyn til Udstedelsen af ekstraordinære Hjemstedsbeviser. Jeg, der bor nede i Egnen ved vor Sydgrænse, har havt Leilighed i rigt Maal til at sætte mig ind i dette Forhold, og jeg kunde i den Henseende fremsøre en hel Del Eksempler. Jeg skal blot fremsøre et Par enkelte. Jeg skal saaledes nævne, at jeg har kjendt en Mand, der var udvandret i Aarene 1864—70 og havde en Attest fra vedkommende Slesvigsk Ørigheber — jeg taler her nærmest om Nord-Slesvigerne, da det er dem, der særlig kan være Tale om — han havde som sagt en Attest fra vedkommende Slesvigsk Ørigheber om, at han i rette Tid var udvandret. Derefter blev han dansk Soldat og afsjente sin Børnepagt herinde i Landet i Begyndelsen af Salvsjerdindsstyverne, han glemte eller forsmøgt imidlertid at forlange sig et extra-